Ponedjeljak, 26.03.2012.g.

Jučer je prvi put, bar u vrijeme koje ja pamtim, u našoj župi održana POBOŽNOST KRIŽNOGA PUTA vani, kroz župu.

Naš dragi župnik potrudio se ove godine to organizirati. Cijeli put organiziran je u duljini od 11,5 kilometara sa 15 postaja. Na početku se skupilo nas oko 300-tinjak. Sa malim križem, koji se nosio na početku procesije, većim drvenim križem, kojeg su nosili svi oni koji su za to osjetili potrebu, cijeli put su pjesmom i molitvom vodili pripadnici našeg crkvenog zbora s priručnim razglasom.

I, NARAVNO, NAŠ SVEPRISUTNI ŽUPNIK KOJI JE CIJELO

VRIJEME OBILAZIO CIJELU PROCESIJU OD POČETKA DO

KRAJA.

VIDJELO SE I NA NJEMU DA JE NA POČETKU VESELOŠĆU

SKRIVAO MALO NEMIRA KOJEG JE IMAO U SEBI OKO

TOGA DA LI ĆE SVE DOBRO PROĆI.

ALI, ČIM SMO IŠLI SVE DALJE I DALJE TA NJEGOVA

VESELOST PRETVORILA SE U RADOST JER JE SVE TO

BILA BOŽJA VOLJA. A KAD JE NEŠTO BOŽJA VOLJA, SVE

PROLAZI U NAJBOLJEM REDU, U SLAVI BOŽJOJ.

Supruga i ja smo "predstavljali" našu obitelj, svatko sa svojim nakanama. Ja sam bio duhovna pomoć jednom dragom čovjeku koji je u zadnje vrijeme krenuo čvršće putima vjere radi velikih obiteljskih problema.

Istovremeno sam to svoje učestvovanje u KRIŽNOM PUTU dao Gospodinu za ozdravljenje i oslobođenje sina tog dragog čovjeka te za obraćenje, učvršćivanje vjere i nutarnje iscjeljenje još nekoliko dragih osoba. I još za neke nakane koje su mi pale na pamet kada nas je župnik pozvao, na početku KRIŽNOG PUTA, da prinesemo Gospodinu u molitvi nakane koje smo donijeli na ovaj KRIŽNI PUT.

I tako, postaja po postaja, na svakoj čitanje posebnih molitvi, pjesma, pa opet molitva, međusobni razgovori i "bacanje" pogleda na naš prekrasni kraj, za kojeg često zaboravimo kako je lijep.

Cijeli taj put nekako sam prošao mirno i bez nekih velikih emocija. No, na jednoj postaji su mi navrle suze na oči. Tamo nas je, između ostalih, čekala jedna starija žena. KAD SAM IŠAO POKRAJ NJE, PJEVALA JE IZ SVEGA GLASA PJESMU S KOJOM SMO DOŠLI DO TE POSTAJE.

A U TOM NJEZINOM GLASU OSJETIO SAM PREGRŠT

EMOCIJA.

TO JE DIO ŽUPE GDJE SU NEKAD POGOTOVO, PA I SAD,

ŽIVJELI LJUDI ANTIVJERSKE ORJENTACIJE.

A TA ŽENA IMALA JE KUĆU BAŠ IZMEĐU KUĆA SVIH TIH

LJUDI. I SJEĆAM SE NEKAD, PRIJE 35-40 GODINA, KADA

SAM TU DOLAZI KOD RODBINE, DA SU TU ŽENU I NJEZINU

OBITELJ SVI OMALOVAŽAVALI, NAZIVALI JE POGRDNIM

IMENIMA I SL., A SVE ZBOG TOGA ŠTO NIKAD NIJE

SKRIVALA SVOJU LJUBAV PREMA GOSPODINU I ŠTO JE

SVE PRENAŠALA I NA SVOJU OBITELJ. SVAŠTA JE TA

ŽENA MORALA PODNIJETI RADI SVOJE LJUBAVI PREMA

GOSPODINU.

U TIM TRENUCIMA GOSPODIN JOJ JE BAREM MALO DAO

SATISFAKCIJU.

I VJERUJEM DA JE I STAJAO NEGDJE TAMO KRAJ NJE

KADA SMO ZASTALI DA KOD TE POSTAJE IZMOLIMO

MOLITVE.

IMAO SAM OSJEĆAJ (suze)…, KADA SAM GLEDAO TU

ŽENU, DA SU JOJ SRCE I DUŠA OGROMNE. BILA JE

TOLIKO PUNA RADOSTI ZBOG PROLASKA NAS

HODOČASNIKA KROZ NJEZINU ULICU, S OTVORENIM

POKAZIVANJEM LJUBAVI PREMA GOSPODINU, ZBOG

PJESME I MOLITVE, DA BI BILA VJEROJATNO POLETJELA.

NISU NJOJ TREBALI NIKAKVI NOVCI OVOGA SVIJETA,

NIKAKVE DIONICE I NEKRETNINE, AUTI ILI JAHTE. SAMO

MOLITVA I DUHOVNE PJESME. I GOSPODIN U SVEMU

TOME.

DRAGI MOJ GOSPODINE, BLAGOSLOVI TU PREDRAGU ŽENU

I BUDI JOJ MILOSTIV KADA DOĐE PRED TEBE. JER ONAJ

U OVOM SVOJEM OVOZEMALJSKOM ŽIVOTU TOLIKO PATILA

DA JE ZASLUŽILA DA JU POVEDEŠ U SVOJE KRALJEVSTVO.

TU NIJE PUNO PRIMILA ZATO JOJ TI GOSPODINE DAJ

SVE U SVOJEM KRALJESVRSTVU. HVALA TI I

BLAGOSLOVLJEN BIO U VIJEKE.

I razni ljudi su hodočastili. Oni koji su nas gledali sa strane, vjerojatno su se naslađivali. Jer nas je bilo svakakvih, barem po našem ljudskom poimanju. I zatvorenika, i onih u grijehu bluda, i oni

koji strašno vole ogovarati, i dosta licemjernih, i jako siromašnih, i jako bolesnih, i onih koji kradu i varaju, i onih koji lažu, i puno poštenih i dobrih ljudi, djece,itd.

A TKO SMO TO MI, DA O TOME

SUDIMO!? TKO TO OD NAS MISLI DA

IMA PRAVO, AM BAŠ I JEDNO SLOVO,

REĆI O ONOME DRUGOME!? TKO JE TO

TOLIKO POŠTEN, ISTINIT, MORALAN,

DOSTOJANSTVEN, VJERODOSTOJAN, itd.,

DA MOŽE NEŠTO GOVORITI O BILO

KOME DRUGOME!?

NITKO, BAREM JA NIKOGA TAKVOGA,

NA ČELU SA MNOM, NE POZNAM.

A svi oni koji su se to lijepo nedjeljno popodne odvažili proći pa makar i samo jedan dio tog KRIŽNOG PUTA, IMALI SU SIGURNO JAKO DOBRE RAZLOGE. NITKO TKO JE BIO TAMO, NIJE BIO SLUČAJNO.

JER KOD GOSPODINA NEMA SLUČAJNO. IMA SAMO TO DA VRŠIMO NJEGOVU VOLJU ZA NAS. DA JU PREPOZNAMO I VRŠIMO. NIŠTA VIŠE NI MANJE.

NIŠTA OD ONOGA ŠTO DRUGI MOGU ILI ŠTO DRUGI MISLE DA BI MI TREBALI. SAMO ONO ŠTO MI MISLIMO DA JE BOŽJA VOLJA ZA NAS I NAŠ ŽIVOT. ZA NAŠ KRIŽNI PUT.

JER NAŠ DRAGI GOSPODIN JE SVOJIM KRIŽNIM PUTEM, SVOJIM NOŠENJEM KRIŽA, TRASIRAO NAMA NAŠ PUT U NJEGOVO KRALJEVSTVO.

ZATO I MI TREBAMO, KAKO JE I DRAGI ŽUPNIK

REKAO, SAMO UZETI NAŠE KRIŽEVE, KRIŽEVE NAŠIH

ŽIVOTA, I KRENUTI PUTEM KOJI JE GOSPODIN ZA

NAS PREDVIDIO.

A SVI MI ZNAMO ŠTO SU KRIŽEVI NAŠIH ŽIVOTA.

NITKO IH NEMA VIŠE A NITI MANJE OD ONOGA

KOLIKO MOŽE NOSITI.

KADA MISLIMO DRUGAČIJE, KADA IMAMO PREVIŠE

STRAHOVA, NEZADOVOLJSTAVA, NEMIRA, NEŠTO NIJE

U REDU. IMAMO VELIKE NAPADE ZLA I NJEGOVIH

DUHOVA. ZA TAKVE SITUACIJE NAM JE GOSPODIN

DAO I ORUĐA S KOJIMA SE PROTIV TOGA MOŽEMO

USPJEŠNO BORITI.

MISE, MOLITVE, ISPOVIJEDI, PRIČESTI, HODOČAŠĆA,

DUHOVNE PJESME, DUHOVNA LITERATURA, I DR.

TA NAŠA JUČERAŠNJA POBOŽNOST KRIŽNOGA PUTA

BILA JE UPRAVO TO. DUHOVNO ORUĐE ZA BORBU

PROTIV ZLA I NJEGOVIH NAPASTI. TOLIKO MOLITVE,

TOLIKO PJESME, TOLIKO DRAGIH LJUDI U TOME.

ZATO TI HVALA GOSPODINE NA

TVOJEM KRIŽNOM PUTU I TVOJOJ

MUCI NA NJEMU!

HVALA TI NA PREKRASNIM DAROVIMA

TVOJEGA KRIŽNOGA PUTA KOJI NAM I

DANAS POMAŽU U BORBI PROTIV

ZLOGA I NJEGOVIH NAPASTI!

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.